

מעשה בגוזל נשרים

כך הוא חי שנה, שנתים
ושלש, עד שלילה אחד פגש
בו הינשוף.

"הרי נשר אתה" גער בו, "יש
לך כנפים חזקות, בהן יכול
אתה להגיע לפסגות ההרים
הגבוהים. יש לך עינים חדות,
בכחן תוכל לראות באור
השמש עד למרחקים עצומים.

מה לך משוטט בלילה
במעמקים ובמחילות חשוכות?
צא אל המרחב והיה כמלך
העופות!"

בנים למקום אנחנו. נשמה
גבוהה נתנה לכל אחד
מאתנו, ובכחה יכולים אנחנו
להעפיל למרומים ולחיות כבני
מלכים.

בכל שנה נתנו לנו עשרה
ימים של חסד, לעורר אותנו
ולהשיב אותנו אל הדרך
הישרה.

הבה ננצל ימים אלה פרי
לפרש כנפים, להעפיל
למרומים ולהתחיל דרך
חדשה, העולה בית א-ל.

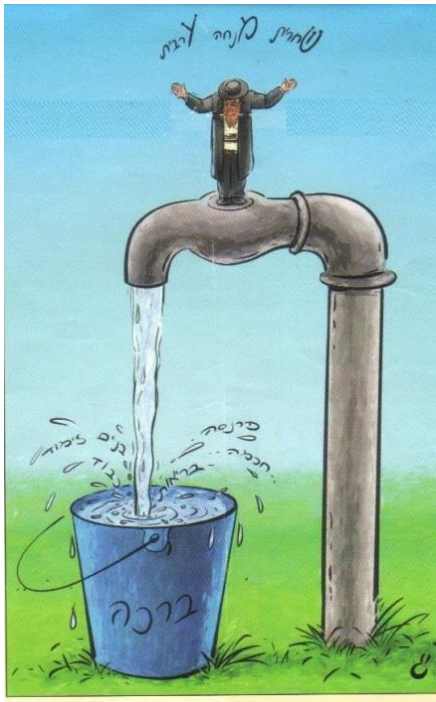
במאורת העטלף מתגוררים בשלום
ובאחיה עטלף, עטלפה
וגוריהם ועמם יצור מוזר. אין לו
פרה – אלא נוצות מכסות את
גופו. גם כנפיו אינן קרומיות אלא
כסות נוצות להם. במקום פה ושנים
יש לו מקור, וראשו סרתי.

אכן, אין הוא עטלף אלא גוזל של
נשר. בשחר ילדותו נפל ממרומי
הצוק אל מאורת העטלפים, ושם
גדל עם גורי העטלף.

העטלפים – חיות לילה הם. עיניהם
עורות כמעט, ובשעות היום נמים
הם במאורה. רק עם בוא הלילה
יוצאים הם לעופף ולחפש אחר
מזונם. גדל הנשר ביניהם ואת אור
השמש לא ראה מימיו. גם את
השמים התכלים לא הכיר, לא למד
את כנפיו להמריא אל על, אלא רק
שוטט כעטלף בלילות. רפרף מעל
הארמה ובחר לו לחברה את
העטלפים – העכברים בצלי
הכנפים.

תשובה - כמים

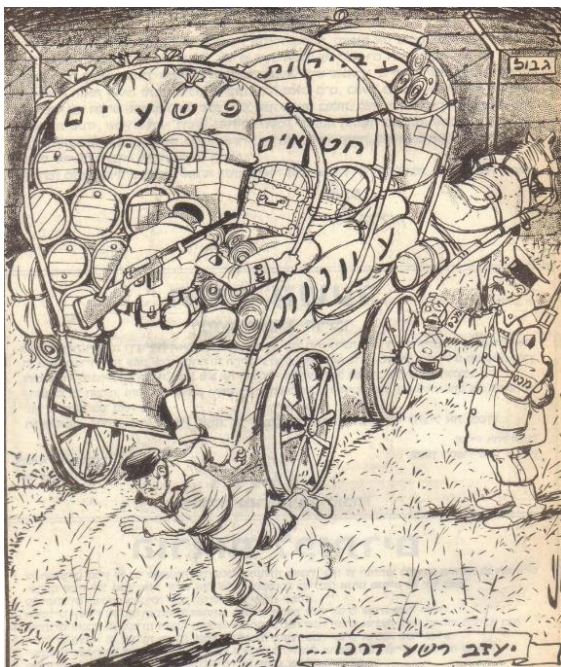

הנביא ירמיה אומר (איכה ב' י"ט): "שפכי כמים ליבך".
כשאתה מתפלל אל השי"ת תעשה את זה כמו המים...
למה ירמיה אמר לשפוך את הלב דווקא כמו מים !!
למה לא כמו דבש? או אולי כמו שמן?...
אדם ששופך כוס דבש 80%, נשפך, ו 20% - נשאר בזווית הכלי...הדבש סמך.
אדם ששופך כוס של שמן 92%, נשפך, אבל 8% נשאר בכלי...זה שמנוני.
אבל אדם ששופך כוס של מים 100%...נשפך! הכוס נשארת ריקה ונקייה כשהיתה!
"שפכי כמים ליבך", אם אתה רוצה להתפלל תשתפך לפני ה' ב 100% - כמו מים!!!
אל תשאיר אפילו אחוז קטנטן לחברים וידידים..., אף אחד לא יעזור לך, רק בורא העולם!
אדם שרוצה לקבל שנה של הצלחות, צריך להתפלל תפילה בבחי' "מאין יבוא עזרי, עזרי מעם די'".

(אפריון שלמה – כי תבא)

*

"יעזוב רשע דרכו"

מה פירוש של 'עזיבת דרך'? דרך אפשר לשנות, לנטוש.
אבל מהי עזיבת דרך? אלא משל לאדם שעמס עגלה בסחורות החייבות מכס, ונסע עמה בדרך לא דרך, בשבילים מעוקלים ודרך חתחתים כדי להבריח את הגבול. הוא נהג את העגלה – ולפתע נתקל במערב של שומרי הגבול!
הם התנפלו על העגלה, והוא ידע כי אם ייתפס – יושלך אל הכלא לשנים רבות. מה עשה? עזב את העגלה על מטענה וברח כל עוד נפשו בו...
זהו שנאמר (ישעיהו נ"ה ז'): "יעזוב רשע דרכו", תעזוב את העגלה על מטענה, וברח כדי להציל את נפשך!

(המגיד מלובלין זצ"ל מתוך הספר 'שערי ארמון')

*

חשבון הנפש

יהודי מר נפש הגיע לפני ה'בית ישראל' זיע"א ואמר: רבי, עשיתי חשבון נפש וראיתי כי אני לא שווה כלום...,
אמר לו הרבי: יקירי יש לך טעות, מי שלא עושה חשבון נפש הוא זה שלא שווה כלום...

(אוצר החסידות)

עשי"ת

"דרשו ה' בהמצאו" – אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים.
"קראוהו בהיותו קרוב" – אלו ימי הסליחות הנשגבים שלפני ראש השנה.
ב'ימים אלו קרוב אלנו הקב"ה והמה ימי רחמים ורחון מיוחדים שבהם יכולים
אנו להתרצות בתשובה שלימה על כל דרכנו הלא-טובים בשנה שעברה, להתחרט
עליהם מעומק הלב ולקבל על-עצמנו לעזוב אותם לגמרי ומהיום והלאה להתנהג
אך ורק בדרך הטובה והישרה – דרך התורה והמצוות...
מהו בעל התשובה? – שואלים חז"ל ומשיבים – "הרגיל ללמוד דף אחד
ולמוד שני דפים..." – להרבות בניתר שאת בהתמדת התורה וקיום מצוותה וכמוכן
החריטה לשעבר והקבלה להבא – אלו יסודות התשובה!

*

האזינו

"יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי, כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב" (ל"ב ב'). תוכחת מוסר הנאמרת בלשון קשה, נקראת
'מטר' ר"ת משאכם טרחכם ובכם, והיא יורדת בסופה ובסערה. ואילו התוכחה הנאמרת בלשון רכה ומתונה, מכונה 'טל' ע"ש הטל
היורד בנחת והוא ר"ת טוב לכל.

כשמטיפים מוסר לרבים אפשר לנקוט לפעמים בלשון קשה, אך כשמטיפים מוסר ליחיד צריך לנקוט בדרך כלל בלשון רכה ומתונה...
"יערף כמטר לקחי" לפעמים לקח מוסרי יהיה כמטר ולפעמים "תזל כטל אמרתי" אמירה רכה ומתונה.

אימתי - "כשעירים עלי דשא" מפרש רש"י ז"ל שדשא הוא שם כללי לכל הצמחים, בשעה שמדברים אל הכלל אל כל הציבור אזי יש
לדבר כ"מטר", שבא כרוח "כשעירים" כסערה. ואילו "וכרביבים עלי עשב" עשב הוא שמו הפרטי של כל מין ומין בפני עצמו,
כשמדברים אל היחיד, אזי הדיבור אליו צריך להיות בנחת ובשופי כ"רביבי הטל"...

(תורת משה להגה"ק ה'חתם סופר' זי"ע)

יום הכיפורים

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם..." אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרים ומי מטהר אתכם אביכם
שבשמים. (יומא פ"ה.)

כשם שישנם חמישים שערי קדושה, ישנם כנגדם חמישים שערי טומאה. הנכנס ח"ו בשערי הטומאה יכול לתקן ולטהר עצמו ע"י
תשובה ויהבא לטהר מסייעין לו. אך מי שנמצא כבר בשער החמישים ח"ו, הריהו כ"כ משוקע עד שבכוחות עצמו אינו יכול לצאת,
אלא הקב"ה עוזרו ומוציאו משם.

כמו שנאמר בתפילת חנה (שמואל א' פרק ב', ו'): "מוריד שאול ויעל", אף מי שנמצא כבר בשאול ח"ו, מה עושה הקב"ה כדי להוציאו?
"מוריד שאול" מוריד את השאול עמוק יותר מן המקום בו נמצא האדם, יוצא שהוא נשאר גבוה מן השאול ואז יוכל ליטח... "ויעל"...
וזה: 'אשריכם ישראל לפני מיי' כשאתם עדיין לפני השער החמישים – נ' בגימ' מי – אזי 'אתם מטהרים' בכוחות עצמכם, אך אם ח"ו
'ומי' שאתם כבר בתוך שער ה - מי שער הני' – אזי 'מטהר אתכם אביכם שבשמים' לבדו...

(כ"ק אדמו"ר מוהר"ש מבעלזא זי"ע)

גמר חתימה טובה...

ותשובה

ותפילה

וצדקה...

שלשה חברים יש לאדם

ובמשלנו במדרש (ראה פרקי דרבי אליעזר פל"ג): משל לאדם שהיה לו שלשה חברים, האחד - אוהבו מאד, השני - אוהבו ולא כל כך, השלישי - לא היה אוהבו, ולא חשבו למאומה. פעם אחת שלח המלך לקרא לאותו אדם, וסריסי המלך הבהילוהו להביאו לפני המלך, והיה זה האדם מתפחד ומתירא ואומר: שמא הלשינוני לפני המלך ויחרגני, אין לי טוב כי אם לקרות לחברי אוהבי אשר בטחה נפשי בו, ואוליכנו עמי לפני המלך, כדי שיליץ עלי טובה לפני המלך. הלך וקרא אוהבו הראשון שהיה אוהבו יותר מהשני, וספר לו הענין, ולא אבה ללכת עמו ולא השגיח עליו. עזבו והלך בפחי נפש, אמר: אל החבר השני, ואבקש ממנו ללכת עמי לפני המלך. הלך ובקשו, אמר [לו]: לפני המלך לא אכנס עמך, אבל אלך עמך לשמרך בדרך מפגעים רעים, וכשאגיע לחצר המלך אעזובך ואלך לדרך. הלך אצל שלישי שלא היה חושבו לבלום, ובקש ממנו לילך עמו לפני המלך, וספר לו כל מה שארע לו עם שני חבריו. אמר לו: אל תירא, אני אלך עמך, ואכנס לפני המלך, ואליץ בערך עד שתנצל מיד המלך. הלך עמו לפני המלך, ולמד עליו זכות, והצילו מיד המלך.

החבר הראשון שהיה אוהבו ביותר, הוא הממון שהיה חביב לו מכל דבר שבעולם, [ו]הוא שעזבו ביום פטירתו, ולא יוליד בידו מאומה, שנאמר (תהלים מט, יח): 'לא ירד אחריו כבודו'. החבר השני, הם הפנים והקרובים שמלוים לאדם עד הקבר, ולאחר שנקבר נפרדו מעליו ועזבוהו. החבר השלישי שהליץ בעדו טובה, הם התשובה ומעשים טובים, שהולכין עמו בפטירתו להליץ בעדו, שנאמר (ישעיה נח, ח): 'והלך לפניך צדקך'. והמלך ששלח אחריו, הוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שאין לפניו משוא פנים ולא מקח שחד, ולא ינצל אדם מדינו כי אם בתורה ובמעשים טובים.

(אהבת חסד פרק ד')

*

גמר חתימה טובה בספרן של צדיקים
לשנה טובה שנת גאולה וישועה אמן